

korabeli modern nyugat-európai költészettel, de helyett ő maga volt ez a kapcsolat. Ezért jogosan lehet *hídnak* nevezni Vajda Jánost Petőfi és Ady között. Irodalomtörténetileg mindenesetre. De mint verseinek megírója, életének leélője: különvaló. Nem híd, hanem hídfő, pontifex... a lírában. Az, hogy kezdőként, húszévesen Petőfi hatása alatt állott — természetes; az, hogy előfutára Adynak — természetes; de a váli erdő, az üstökös, a nyári les, a nádas, a tó, a mély vadon, a Montblanc képeit sem Petőfi, sem Ady nem hordozta át — életből, honvágyból műbe — csak ő, Vajda János, aki a társat, az élettársat az abszolút szépségben, az abszolút emlékből, a tökéletes egymásban kereste.

HARMINC ÉV MÚLVA is:

*„Hittem, hogy lesz idő, midőn megömersz,
s helyet cserél bennünk a fájdalom”.*

STÉHLIK JÁNOS RAJZA